

udgifterne anvendt til det, som paa det givne Tidspunkt er lovet af Flertalspartierne.

Naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) gav Udtryk for, at der ved Revisionen af Indkomstskatteloven i 1922 var gennemført Skattenedsættelser, nemlig ved Forhøjelsen af det skattefrie Fradrag, først og fremmest for børnerige Familier, saa er dette rigtigt, en saadan Nedsættelse fandt Sted; men samtidig, maa jeg rigtignok minde om, blev der indført indirekte Afgifter, der langt, langt opvejede Skattenedsættelsen og utvivlsomt betød mest i Retning af Skatteforhøjelse for dem, der fik Nedsættelse paa de direkte Skatter, det er der slet ingen Tvivl om. Der var for saa vidt, kan man sige, nogen Konsekvens i Ministeriet Neergaards Politik paa det Omraade; man gav Skattenedsættelse for børnerige Familier, det vil sige, der kom forholdsvis større Fradrag for dem, der havde mange Børn; men der var Konsekvens, siger jeg, i Ministeriet Neergaards Skattepolitik, fordi man samtidig gennemførte indirekte Skatter, der netop ramte dem, der havde de mange Børn, stærkest; det kunde for saa vidt gaa lige op, blot at rent pengemæssigt set var Forhøjelserne større end Nedsættelserne. Og endnu en Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte her, at saa vidt ham bekendt var der ikke sket andre Nedsættelser i Luksustoldloven af 1924 end denne Nedsættelse for tørrede Frugter. Det er meget heldigt, at det ærede Medlem brugte Udtrykket: saavidt ham bekendt, idet det maa siges at være sikkert alle øvrige Medlemmer af Tinget bekendt, at paa de 3 Omraader, paa hvilke mit Parti i 1924 kritiserede Ministeriet Neergaards Luksustoldlov, nemlig Beskatningen af tørrede Frugter, af Krydderier og af almindeligt Grøntkonserver, har der fundet Nedsættelser Sted i Henhold til den Tankegang, som blev gjort gældende fra vor Side, da denne Toldlov blev gennemført. Jeg kan føje til, at hvis det ærede Medlem vil beskæftige sig med Forhandlingerne, der gik forud for denne Toldlov, vil han se, at man fra vor Side ogsaa gav Udtryk for, at en Forhøjelse paa den rene Luksus kunde vi paa det givne Tidspunkt godt gaa med til.

Finansministeren (Bramsnæs): Til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) skal jeg blot sige, at naar jeg bad ham om at anvise en Vej, skulde det være en Vej, der var farbar trods det Flertal, der for Tiden eksisterer i Landstinget. Det er desværre for mig nødvendigt at spørge om, paa hvilken Maade man kan komme frem. Saa længe der er et Flertal i Landstinget,

der er modsat Flertallet i Folketinget, er en Regering, der støtter sig til Flertallet i Folketinget, nødt til, naar den skal komme nogen Vej frem, at spørge de andre Partier, hvilke Veje der er, og da de ærede Partier har erklæret, at der ikke er nogen Vej frem med Hensyn til andre Skatter, bliver jeg desværre nødt til, som jeg har været det i dette Tilfælde, at opretholde et Skattesystem, hvor utilfredsstillende det end forekommer mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg forstaaer, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Dahlggaards Udtalelser om, at han kunde ønske en Omlægning af Skatterne, og hvad man kunde lægge deri. Jeg forstaaer nu, at det ærede Medlem mener deri at ville lægge, at en Omlægning kan komme til at betyde en meget stor Nedgang i Indkomst for Staten. Dette betyder igen for mig, at det ærede Medlems Udtalelser efter mine Begreber maa betragtes som fuldkommen ansvarsløse finansielt set, og efter dette interesserer de mig saa sandelig overmaade lidt.

Til den højtærede Minister, som stadig kommer ind paa, at der er to forskellige Flertal i de to Ting, vil jeg sige, hvad jeg har sagt adskillige Gange før, at den høje Regering jo ikke nægter sig noget i Retning af at fremsætte Forslag, om hvilke den kan vide, at de ikke kan gennemføres i det andet Ting. Disse Forslag maa vel altsaa være Udtryk for, hvad Regeringen vilde gennemføre, hvis den kunde; i hvert Fald maa man da antage, at de er fuldt saa radikale, som man kunde ønske dem gennemført. Med Hensyn til den direkte Beskatning har imidlertid den højtærede Finansminister ikke fremsat Forslag, som var væsentlig radikalere end de bestaaende Love, og deraf mener jeg logisk, konsekvent at turde slutte, at den siddende Regering paa det givne Tidspunkt var klar over, at den direkte Beskatning var saa høj, som den kunde taale at være. Og naar dette er Tilfældet, og vi skal have Penge, kender jeg ikke andre Veje end den indirekte Beskatning. Det er det, jeg har sagt her, og jeg synes, man kan sige om Regeringens Handlinger, at de faktisk beviser, at de indirekte Skatter i den Højde, de har faaet under Ministeriet Neergaard, har været nødvendige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.